

ת"פ 1169/03/09 - מדינת ישראל נגד ויקטור פרדילוב

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 1169-03-09 מדינת ישראל נ' פרדילוב

בפני
בעניין: כב' השופטת דבורה עטר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ויקטור פרדילוב

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רבקה פיינר

ב"כ הנאשם עו"ד משה ישראל ועו"ד אירית ישראל

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הראיות בהגשת רשימון כוזב, עבירה לפי סעיף 212 (א) (4) לפקודת המכס (להלן: "**הפקודה**"), מסירת אמרה שאינה נכונה או מסירת הצהרה שיש בה אמרה כזו, 2 עבירות לפי סעיף 212 (א) (6) לפקודה, הטעיית פקיד מכס בפרט מסוים העלול לפגוע במילוי תפקידו, 2 עבירות לפי סעיף 212 (א) (9) לפקודה, ניסיון להגשת רשימון כוזב, עבירה לפי סעיף 212 (א) (4) לפקודה, ניסיון למסירת אמרה שאינה נכונה או מסירת הצהרה שיש בה אמרה כזו, 2 עבירות לפי סעיף 212 (א) (6) לפקודה, ניסיון להטעיית פקיד מכס בפרט מסוים העלול לפגוע במילוי תפקידו, 2 עבירות לפי סעיף 212 (א) (9) לפקודה, החזקת טובין טעוני מס קניה שלא שולם עליהם המס המגיע מהם, 2 עבירות לפי סעיף 22(א)(3) לחוק מס קניה (טובין ושירותים) תשי"ב-1952, פעל במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו, 2 עבירות לפי סעיף 117 (ב1) לחוק מס ערך מוסף תשל"ו-1976 ושיבוש מהלכי משפט, עבירה על סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. הנאשם זוכה מחמת הספק מכלל המיוחס לו באישומים הראשון והשני. כמו כן זוכה הנאשם מביצוע עבירה של הברחת טובין, אשר יוחסה לו באישומים השלישי והרביעי וכן מביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית אשר יוחסה לו באישום הרביעי.

3. הנאשם הינו טכנאי שיניים במקצועו ובעל תיק "עוסק מורשה" במע"מ.

במהלך חודש נובמבר 2004 או בסמוך לכך, נכרתה, באמצעות הנאשם, עסקה בין "דובק" שהינה חברה פרטית בעלת רישיון בית חרושת ליצור טבק (להלן: "**דובק**"), לבין חברה זרה בשם AGAT HOLDINGS שמקום מושבה בקפריסין,

לשם ייצוא טבק ומוצרים נלווים למפעל לייצור סיגריות באוזבקיסטן.

בעקבות המצג שהציג הנאשם בפניה, הניחה דובק כי מדובר בעסקת ייצוא, ומכרה לנאשם טבק מעובד ומוצרים נלווים (להלן: "**הטובין**") וזאת ללא חיובו במס קניה ומע"מ, כנדרש. כמו כן, בשל כך, לא הנפיקה דובק חשבוניות מס בגין העסקאות וכתוצאה מכך, נגרעו, מסי קניה ומע"מ בגין.

4. במהלך חודש יוני 2005 רכש הנאשם מדובק טובין. הנאשם דאג להובלת הטובין והוצאתו ממחסני דובק בפתח תקוה, באמצעות נהג שהזמין וכן דאג לטיפול בתהליך הייצוא, אשר בוצע באמצעות עמיל מכס. בסופו של יום, יצאה המכולה את הארץ, רק בחלוף מספר ימים וכשאינה טעונה בטובין, אשר הועמסו עליה בדובק, אלא באריחי אבן.

סך מס הקניה שנגרע מאוצר המדינה הוא 1,981,735 ₪ (קרון) וסך קרן המע"מ, 310,024 ₪.

5. במהלך חודש יולי 2005, במסגרת העסקה, נרכשו מדובק טובין. גם במקרה זה, דאג הנאשם להוצאת הטובין שהועמסו במפעל דובק בפתח תקוה, להובלתם באמצעות נהג, ואף טיפל בתהליך הייצוא, אשר בוצע באמצעות עמיל מכס.

המכולה נפרקה והועמסה מחדש והגיעה לנמל בחלוף יום. עם הגעתה ביקש איש המכס ניסים איבגי (להלן: "**איבגי**") לבדוק את תכולתה, באמצעות שיקופה במשקף המכולות. איבגי הזהדה בפני הנאשם כאיש מכס וביקש ממנו להזהות בפניו. הנאשם סירב לדרישתו נכנס לרכב ונמלט מהמקום בנסיעה פרועה, בעוד איבגי אוחז בדלת הרכב.

בדיקה שנערכה למכולה בנמל אשדוד, העלתה כי בניגוד למוצהר, נמצאו בקדמת המכולה 6 ארגזי קרטון המכילים טבק וכן קרטונים נוספים אשר הכילו חציר, אדמה, נסורת עץ, חול, וארגזי קרטון ריקים.

משהתחוויר לנאשם ולאחרים כי המכולה נתפסה, ננקטו פעולות, על מנת להסוות את כוונתם שלא לייצא את כלל הטובין. למחרת היום, פנה לעמיל המכס, אדם שהזהדה כאבגי. הוא ביקש להזמין מכולה נוספת ולפצל את הייצוא לשני תיקי ייצוא נפרדים, אף שהוסבר לו כי הדבר אינו כדאי מבחינה כלכלית ומייקר את הייצוא.

ביום 25/7/2005 הגיעה לנמל המכולה השנייה אשר הכילה למעשה את חלקו הארי של הטובין שנרכשו מדובק. המכולה הובאה למשקף המכולות בנמל ונמצא כי היא מכילה 75 קרטונים של טבק לייצור סיגריות וכן משטחים המכילים חומרים נלווים לייצור טבק עשבים יבשים ונסורת עץ.

סך מס הקניה אשר נגרע מאוצר המדינה הוא 1,836,447 ₪, בעוד שסך המע"מ עמד על 298,873 ₪.

6. במסגרת ראיותיו לעונש הגיש ב"כ הנאשם מסמכים בנוגעים למצבו הבריאותי והכלכלי של הנאשם. ובכללם תלושי משכורות ממקום העבודה האחרון בו עבד, טרם פיטוריו. כמו כן הגיש מסמכים הנוגעים למצבו הנפשי של בניו של הנאשם וכן תעודה המעידה על גירושיו.

7. הגב' אירנה פרדילוב, גרושתו של הנאשם, העידה כעדת אופי, מטעם ההגנה. היא הדגישה את המשבר הכלכלי שפקד את משפחתם, החל משלב החקירה. כמו כן את מצבו הכלכלי והנפשי, הקשה של הנאשם במהלך תקופת ניהול משפטו, אשר הביא, בסופו של יום, קץ על נישואיהם. היא אף פירטה את השלכות הגירושין והמצב הכלכלי הקשה, על מצבם הנפשי של ילדיה.

8. הנאשם העיד באשר להשלכות ההרסניות של ההליך המשפטי, על מצבו האישי, המשפחתי והכלכלי. כמו כן תיאר את מצבו הנפשי הקשה ואת העובדה כי אינו מוצא עוד טעם בחייו וכן את ההתערערות במצבם הנפשי של ילדיו ואף הנתק שחוזה מבני משפחה נוספים.

הנאשם פירט כי הרבה לצאת את הארץ, במימון מלא של קרוב משפחה, אשר פרש עליו את חסותו, בניסיון לשלבו המעגל העסקים בחו"ל. ואולם הדבר לא צלח, לנוכח ההליך המשפטי שהתנהל נגדו וסד הזמנים המצומצם שהקצתה לו המאשימה, לשהייה בחו"ל.

עוד פירט הנאשם באשר לקשיים שחוזה בבואו להשתלב במעגל העבודה בארץ. וזאת בין היתר נוכח גילו המתקדם ובשל ניהול ההליך המשפטי. הנאשם אף פירט את ההתדרדרות שחלה במצבו הבריאותי ומגוון התחלואים מהם סובל.

9. במסגרת טיעוניה לעונש, פירטה ב"כ המאשימה את סכום המס הניכר שנגרע מן הקופה הציבורית כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, העומד על כ-4.5 מיליון ₪.

ב"כ המאשימה טענה בדבר חומרת נסיבות ביצוע העבירות. בהדגישה, כי עסקין במסכת עבריינית רבת שלבים ועתירת משאבים, אשר בוצעה בתכנון ובתחכום, ממניעי בצע כסף בלבד. כמו כן הדגישה את חלקו המהותי של הנאשם בביצוע העבירות ודחיית טענתו כי התמצה בתיווך בלבד.

באשר לערך המוגן, טענה ב"כ המאשימה כי האינטרסים העומדים בבסיס המדיניות להכבדה בנטל מיסוי הטבק, תוך החמרת הענישה כנגד מבריחי הטבק, חורגים מאלה הנוגעים להכנסות המדינה ג' דא. אלא מביאים לידי ביטוי גם אינטרסים חברתיים נוספים דוגמת בריאות הציבור והמאבק בעישון.

עוד לדברי ב"כ המאשימה, בנסיבות תיק זה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה רבה וכוללת. שכן מעבר לפגיעה בשוויון בנטל המס, או לנזק הקונקרטי אשר נגרם לקופת המדינה חלה פגיעה באמון הרשויות כי המסמכים אשר מוגשים להם, אכן משקפים עסקת אמת, כתנאי ליחסי סחר בינלאומיים תקינים. בהקשר זה הדגישה ב"כ המאשימה בנוסף את הנזק הכספי שנגרם לדובק, זאת מעבר לנזק התדמיתי שנגרם לה ולאנשיה, אשר נחקרו בעניין.

ב"כ המאשימה טענה בדבר הצורך בהחמרה עם עברייני המס, ובכללן בעבירות המכס, באופן שתוחל עליהן ההלכה הנוהגת באשר לחשבוניות פיקטיביות. זאת לנוכח שיטת הפעולה הדומה, במקרה של הגשת רשימונים כוזבים והיות העבירות מכת מדינה.

עוד טענה ב"כ המאשימה כי משנה חומרה בעבירת השיבוש, אשר בוצעה לשיטתה, תוך שימוש באלימות כלפי

איבגי ועלתה כדי ניסיון לדריסתו. בהקשר זה טענה כי הערך המוגן אשר נפגע, הינו הסדר הציבורי וניהולו התקין של מהלך החקירה.

תוך שסמכה ידיה על פסיקה אשר הגישה, הגם שטענה כי נוכח זיכיון של הנאשם מעבירת ההברחה, תשמש כפסיקה מנחה בלבד, טענה ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות המס שביצע הנאשם נע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר.

באשר לעבירת השיבוש, טענה ב"כ המאשימה, כי לאור חומרת נסיבות ביצוע העבירה, מתחם העונש ההולם, נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר.

באשר לגזירת העונש בתוך המתחם, טענה ב"כ המאשימה באשר לאי נטילת האחריות על ידי הנאשם ולא הבעת החרטה. נסיבות שבאו לידי ביטוי גם באי הסרת כל חלק מהמחדל, נשוא שומה שהוצאה לו ואשר נוגעת לסכומים בהם הורשע ולא מתן פרטים אשר יסייעו להבין מה עלה בגורלם של הטובין. בהקשר זה אף טענה ב"כ המאשימה כי מי שהסיר בסופו של יום את המחדל, היה דובק, אולם בהסכם פשרה ועל כן נזקה של הקופה הציבורית לא הוטב במלואו.

באשר לחלופי הזמן, טענה ב"כ המאשימה כי אין לזקוף זאת לחובת המאשימה, לנוכח כך כי המדובר בחקירה מסובכת ובהליך משפטי מורכב ועתיר עדים וראיות, לרבות מול גורמי חקירה זרים. לדבריה, חלופי הזמן, בחלקו נופל לפתחו של הנאשם, אשר לא שיתף פעולה בחקירתו והקשה על ההליך.

עוד טענה ב"כ המאשימה באשר למצבו הכלכלי והבריאותי של הנאשם, כי לא אך שלא הוכחו אלא אף על פי ההלכה הנוהגת, לא יהוו נסיבה לקולא, , נוכח חומרת העבירות.

לאור כל האמור לעיל, ותוך שסמכה ידיה על הפסיקה, עתרה ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם ענישה ברף העליון של המתחם, לצד מאסר מותנה שינוע בין 10 ל- 24 חודש ל-3 שנים ו- 6 עד 18 חודש בעבירת השיבוש.

באשר לרכיב הקנס, טענה המאשימה כי תעתור באופן מקל, להשתת קנס שינוע בין 200,000 ₪ לבין 400,000 ₪.

10. ב"כ הנאשם מנגד טען ב"כ הנאשם בהסתמך על הכרעת הדין, כי חרף כך שנקבע כי לנאשם חלק מהותי, לא נקבע שהוא המבצע העיקרי או המבצע הישיר, בעבירות המכס. עוד ביקש ב"כ הנאשם לאבחן את עניינו של הנאשם מן הפסיקה עליה ביקשה ב"כ המאשימה לסמוך את ידיה, נוכח טיב העבירות, מספרן, חומרתן ונסיבות ביצוען. כמו כן הדגיש את קולת נסיבות ביצוע עבירת השיבוש.

באשר למצבו הכלכלי של הנאשם, טען בא כוחו כי העובדה שהרבה בנסיעות לחו"ל, אינה עומדת בסתירה למצבו הכלכלי הקשה, שכן נועדו לשקם מצב זה ואף מומנו על ידי גורם שלישי.

ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבותיו האישיות הקשות והמיוחדות של הנאשם והשלכותיהן בעבירות בהן עסקין, זאת תוך שסמך ידיו על הפסיקה. עוד הדגיש כי הנאשם שהינו נעדר כל עבר פלילי ומעודו לא זומן לחקירה הלך מדחי אל דחי, בכלל היבטים, מאז שנפתחה החקירה בעניינו, לפני עשור. מצבו הבריאותי התדרדר, עסקיו נכשלו, מצבו הנפשי בכי רע והינו מתקשה למצוא עבודה אף כשכיר. ב"כ הנאשם הדגיש בנוסף את התמורות לרעה שחלו במצבו המשפחתי של הנאשם והפגיעה בבני משפחתו.

באשר לחלוף הזמן, טען ב"כ הנאשם תוך שסמך ידיו על הפסיקה, כי אינו נופל לפתחו של הנאשם. בהקשר זה טען כי יש לזקוף לקולא, את השיהוי בהגשת כתב האישום, בחלוף 3.5 שנים מתום החקירה. בהקשר זה, טען כי לא ניתן לזקוף לחובת הנאשם את משך ניהול המשפט. שכן לא ניהל משפט סרק, אלא זוכה מעבירות חמורות ומחלקים נכבדים מכתב האישום, לרבות מעבירת ההברחה.

ב"כ הנאשם הפנה לקביעות שבהכרעת הדין באשר לפגמים שנתגלו בהליך, אשר לא הצדיקו אמנם זיכוי או ביטול כתב האישום ואולם, לטענתו, יש להביאם בחשבון לעניין העונש. בהקשר זה, טען ב"כ הנאשם כי גם העובדה שלא הוברר עד תום חלקו של הנאשם בביצוע העבירות, תפעל לזכותו.

עוד לדברי ב"כ הנאשם היה בהסכם הפשרה שגובש מול דובק כדי להוות הסרה מלאה של המחדל.

באשר למתחם הענישה, הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה שהגיש וביקש לאבחן את עניינו של הנאשם מן הפסיקה אשר הגישה ב"כ המאשימה ועתר לקבוע את מתחם הענישה ההולם, בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם עתר לחרוג ממתחם הענישה לקולא, בשל סיכויי השיקום של הנאשם ואף עתר לבית המשפט להורות על קבלת תסקיר שיבחן זאת. תוך שהפנה לפסיקה, טען כי בית המשפט העליון העניק פרשנות מרחיבה לנושא השיקום והודגש כי במסגרת סיכויי השיקום, יש לשקול את עברו הנקי של הנאשם, את החיים הנורמטיביים שניהל טרם המשפט ואת המאמץ הכביר שעשה להשיב את חייו למסלולם ואף את הסיכוי הנמוך להישנות העבירות.

באשר לרכיב הכספי, עתר ב"כ הנאשם להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם כמצוות המחוקק.

11. במסגרת דברו האחרון, הביע הנאשם צער על שהכיר את הנפשות הפועלות וצער על עצם התרחשות האירועים. עוד לדברי הנאשם, בעשור האחרון, חרב עליו עולמו ואף קיבל את עונשו. לאור כל האמור לעיל, עתר להקל בעונשו.

דין

12. חומרתן של העבירות הכלכליות המבוצעות תוך פגיעה בקופה הציבורית הינה מן המפורסמות. ממנה נגזר הצורך בהוקעת המעשים על ידי מתן ענישה מחמירה על כלל רכיביה, לרבות מאסר לריצוי בפועל

והעדפת האינטרס הציבורי על פני כל נסיבה אישית או כלכלית של הנאשם והיעדר עבר פלילי.

13. באשר לכך, יפים הדברים אשר הובאו ברע"פ 1717/14 **יאיר ליזרוביץ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.3.2014):

"ואולם, נקבע לא אחת כי יש להתייחס בחומרה יתרה לעבירות המס, בשל הפגיעה באינטרסים חברתיים חשובים כתוצאה מביצוע עבירות אלו, היינו: פגיעה בקופת המדינה ובערך השוויון בין האזרחים הנדרשים לשלם מס אמת. חומרה זו הובילה לגישה לפיה בעבירות המס יש ליתן משקל מכריע לאינטרס הציבורי, ובכלל זה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף אותו על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (רע"פ 4791/08 כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.2.2009)). אשר למצבו הכלכלי של המבקש ולעברו הפלילי הנקי, אפנה לדברים שאמרתי בפרשה אחרת, לפיהם: "מצבו הכלכלי של המבקש, גם הוא אינו מהווה עילה להתערבות בגזר דינו. במרבית המקרים, עברייני המס הינם אנשים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי, אשר התדרדרו לביצוע העבירות בעטיו של מצב כלכלי קשה. אין די בנסיבה זו כדי להצדיק הקלה בעונשם" (רע"פ 977/13 אודיזי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.2.2013))."

14. ברע"פ 2638/13 **אלי עובדיה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (28.4.2013), ניתן ביטוי למידת פגיעתן הרעה של עבירות המס במגוון ערכים מוגנים:

"נוכח פגיעתה הקשה של עבריינות המס במשק, בכלכלה, במגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, ואף בשל הקושי הרב שבחשיפתה, יש לנקוט ביד קשה בטיפול בעבירות אלה ולהעניק משקל מיוחד להיבט ההרתעתי של העבריינים, במסגרת שיקולי הענישה" (וראו גם, רע"פ 4791/08 כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.2.2009); רע"פ 8507/09 שחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.1.2010))."

15. ובענייננו, היה במסכת המעשים העברייניים שביצע הנאשם, כדי לפגוע באופן מהותי בכלל היבטי הערכים המוגנים. מעבר לאלה הנוגעים לשוויון בנטל המס ולפגיעה בקופה הציבורית, היה בנסיבות ביצוע העבירות כדי לפגוע בערך המוגן של יחסי מסחר תקינים ומהימנים, בגבולות המדינה ומחוצה לה המושתתים בין היתר, על מהימנותם של המסמכים המוגשים לרשויות. אף היה במעשים כדי לפגוע באינטרס הציבורי רב המעלה,

העומד בבסיס הקביעות הנוגעות להטלת מס הקניה והטובין עליהם יחול. ובהקשר לטבק בין היתר, לשם הגשמת תכליות נרחבות יותר, דוגמת השמירה על בריאות הציבור.

נסיבות ביצוע העבירות, חשפו תכנית עבריינית מסועפת, אשר בוצעה בקפידה ובשיטתיות, במשך תקופה, כאשר

כל נדבך בנוי על קודמו. הוצאת התכנית מן הכוח אל הפועל, הצריכה תכנון מדוקדק, משאבים בלתי נדלים וכן הפעלת גורמים רבים ובכללם נהגים, שירותי עמילות מכס ושירותי ספנות כמו גם מקומות אחסון ומערכי של חברות. זאת מחד גיסא, להשלמת המצג הכוזב מול דובק ומאיך גיסא, להחלפת הטובין במכולות, טרם יציאתן מן הארץ.

הנאשם פעל תוך שעניינו מקדשים את כלל האמצעים ובלא שנתן ליבו לנזק שהסב לדובק או לסכום העצום שנגרע מהקופה הציבורית.

הנאשם אף לא חדל מביצוע המעשים מיוזמתו, אשר מטבע הדברים ונוכח מידת התחכום והתכנון שננקטו, היו קשים לאיתור. הנאשם נתפס בכך, אך הודות לפניית גורמים בדובק לרשויות החקירה, כתוצאה מחשד שניעור בליבם, באשר לביצוע עבירות. ואולם גם באותה העת לא התעשת הנאשם. בעזות מצח ברח מפני איבגי, תוך שוויון נפש לסיכון שנשקף לזה האחרון, כתוצאה מכך. כמו כן באין דין ובאין דיין, שיבש את הליכי החקירה, בכך שנטל חלק בהזמנת מכולה נוספת ובהבאתה אל הנמל, על מנת להסוות את דבר המרמה.

16. תוך מתן הדעת לסך כל הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות והפגיעה הניכרת בערכים המוגנים וכן בשים לב למדיניות הענישה, על פי הפסיקה שהוצגה לעיוני, מצאתי כי מתחם העונש ההולם ברכיב המאסר נע בין 20 ל-48 חודשי מאסר בפועל.

17. ובאשר לענישה אשר תושת על הנאשם במסגרת המתחם, נתתי דעתי לסך כל הנסיבות לחומרה, שצוינו לעיל. כמו כן לכך כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו ולא נקט בכל פעולה להסרת המחדל. אמנם דובק פעלה להסרתו, במסגרת הסכם פשרה שגובש בינה לבין הרשות. ואולם, מעבר להלכה שאין בהטבת נזקה של הקופה הציבורית, כדי להוות חזות הכל, אין ברכיב הכספי, כדי להיטיב את הפגיעה בכלל הערכים המוגנים שכן, בעטיו של אי שיתוף הפעולה של הנאשם, גורל הטבק טרם נודע, על כל השלכות הנוגעות בדבר.

ומנגד, ערה אני לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, לשיהוי בהגשת כתב האישום וכן לכך כי בסופו של יום זוכה הנאשם ממחצית מהאישומים שיוחסו לו ואף זוכה מביצוע חלק מהעבירות נשוא האישומים בהם הורשע.

כמו כן נתתי דעתי להיות הנאשם נעדר כל עבר פלילי קודם או מאוחר ואף להיות עונש המאסר אשר יושת עליו, מאסרו הראשון. בנוסף לראיות שהוצגו בפני באשר לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם ולמצב הנפשי בו שרויים הוא וילדיו. כמו גם למצבו הרפואי הבלתי שפיר ולמצבו הכלכלי הרעוע.

18. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 22 חודשים.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור במשך 3 שנים אחת מהעבירות בהן הורשע.
- ג. קנס בסך של 180,000 ₪ או 10 חודשי מאסר תמורתו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשע"ה, 16 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.